

Довірся Мені!

„Господь моє світло й моє спасіння: кого маю боятися?” ((Пс. 27(26) 1).

Єврейський народ зазнав багато нещастя, коли був на засланні в чужих краях далеко від своєї батьківщини.

У ті сумні та важкі моменти він досвідчив, що Бог ніколи не залишав його.

Він завжди його освітлював, захищав і визволяв. Таож і ми, довірямо своє життя Богові. Його любов до нас схожа на сонце, яке ніколи не заходить.

Один мій друг захворів на інфекційну хворобу, тому всім дітям у класі довелося піти до лікаря, щоб їм зробили укол.

Багато дітей сердились на свого однокласника, бо укол був болючим.
Я згадав Ісуса, який, безумовно, не сердився на тих, хто розіп'яв його на хресті і змусили страждати.

Також і я не сердився на цього свого друга, я пішов робити укол без страху”.
(Досвід Бернарда)